

Egil Møller (DF):

Dette lovforslag skulle ifølge bemærkningerne tilbyde danske eksportvirksomheder øgede konkurrencemuligheder på verdensmarkedet, bl.a. med garanti og finansieringsvilkår. Forslaget vil give virksomhederne bedre muligheder for at blive opmærksomme på de muligheder, der findes i loven.

Som følge af internationaliseringen af produktionsstrukturen er det afgørende for danske virksomheders konkurrenceevne, at vi her i landet kan tilbyde mindst samme vilkår, som andre lande tilbyder deres virksomheder.

I Dansk Folkeparti ønsker vi en fri verdenshandel, men så længe det ikke er muligt, må vi også her i Danmark beskytte vore virksomheder.

Ministeren får fremover mulighed for at udvælge personlige medlemmer til bestyrelsen. Det er en ændring i forhold til den nugældende lovgivning, hvor organisationerne har haft indstillingsret til bestyrelsen. Det kan vi ikke støtte. Det vil være afgørende for fondens arbejde og kontakten til virksomhederne, at bestyrelsens medlemmer har erfaring fra det virkelige liv i virksomhederne.

Uanset de sidste kritiske bemærkninger mener vi dog, at forslaget er en forbedring, og vi vil derfor kunne støtte det.

Thorkild B. Fransaard (FP):

Revisionen af Eksportkreditfonden eller Eksportgarantirådet, som det hed engang, er et forslag, som vi kan støtte. At fonden udskilles som en selvstændig forvaltningsenhed, og også at man tager stilling i en selvstændig enhed, er et skridt i den rigtige retning for at få det til at gå smidigere, når folk skal hen og søge om at få en eksportkredit igennem.

Som det er i lovforslaget, er det samtidig meningen, at erhvervsorganisationerne skal have en større indflydelse på de direkte afgørelser, der falder i Eksportkreditfonden. Nu ved jeg ikke præcis, hvad der menes med erhvervsorganisationerne. Der er jo mange. Men det ville være rigtigst, hvis det er nogle fra nogle virksomheder, der har med eksport at gøre, der kan få en indflydelse på det her.

Når man læser bemærkningerne, er der en anden ting, der er vigtig. Der står nemlig, at kendskabet til, hvilke muligheder der er inden for Eksportkreditfonden, er meget lille ude omkring. Her må jeg sige, at det er rigtigt. Det er især, når de små og mellemstore virksomheder

står over for en eksportordre, som de lige pludselig har fået, at de faktisk ikke ved nok om det her. Der må vi sørge for en bedre information.

Hvordan det skal gøres, kan jeg ikke lige sige herfra, men jeg kunne forestille mig, når vi har fået de ændringer igennem her, og når vi har den ny lov om Eksportkreditfonden, at der på en eller anden måde kunne laves noget informationsarbejde. Det er ingen kritik, men det er, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, et problem. Informationen skal, som jeg ser på det, især rettes mod revisorer og banker og selvfølgelig de lokale erhvervsråd. Det er dem, man skal gøre noget mere for, så de ved, hvilke muligheder der er.

Nu tænker jeg ikke på de store virksomheder og de virksomheder, der er i gang med at eksportere – dem, der har forskellige eksportmarkeder – for de fleste af de virksomheder benytter ikke Eksportkreditfonden ret meget. De ordner det sammen med deres bank, og de har jo fået det kontrollerende i gang ude omkring. Jeg tænker på de nye, små virksomheder, der starter en eksport. De står jo mange gange og er nervøse for, hvad der sker ude på markederne.

En sidste ting, som jeg godt kunne tænke mig kunne indarbejdes i den her revision, er noget, som vi havde for nogle år siden. Jeg har ikke det nøjagtige årstal. Der havde man noget, der hed, at der var muligheder for at få en oparbejdningskredit. Det er noget – igen – hvor jeg tænker på de nye og små virksomheder, der skal i gang med eksport. Det har jeg også selv prøvet, og det ved I nok.

Dengang var der mulighed for, at hvis man pludselig fik en eksportordre – det er jo en stor ting, når det er første gang – kunne man gå hen i banken, og så kunne man lynhurtigt få det, der hed en oparbejdningskreditgaranti til det. Det havde et andet navn, men er det samme, som vi taler om i dag, det hed nemlig Eksportgarantifonden. Så kunne de give en garanti til banken om, at den virksomhed kunne producere den vare, som den havde fået en ordre på.

Det er ikke et lille, men et stort problem for en ny virksomhed, og for dem, der skal i gang med en eksport. Det problem er der stadig væk i dag. Men jeg ved ikke, om der er mulighed for, at vi kunne få det indarbejdet, når vi skal til at revidere loven.

Fremskridtspartiet vil støtte det her, og vi vil gerne være med til, at det sidste, jeg nævnte her, kunne ændres.